

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 14. Discordia inter Christianos Orientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

cram induisset crucem, nationis suæ auxilium ei promiserant, si contra Sarracenos in Syriam moveret. Verum dubitabat Gallia, verine Legati, an exploratores essent: non enim Tartari, sed Georgiani erant Christiani, Tartaris plane obnoxii. Papa tamen hanc Legationem serio accepisse videtur ex epistola ad Abagam 1 April. an. 1278 scripta, in qua ei sanam religionem suadet, Tartaros Christo adjungendi gratia quinque Fratres Minores mittens, Gerardum Pratanum, Antonium Parmensem, Joannem a S. Agatha, Andream Florentinum, & Matthæum Aretinum, quibus amplam fecit potestatem, præsertim tollendi censuras, absolutiones dandi, ac legum gratiam faciendi. Sed effectus hujus missionis non cernimus, etsi legamus, Fratrum Minorum opera multos circa Hungariam Tartaros ad Christi cultum adductos esse, ita, ut Papa Episcopum ibi constituendum duceret.

Sæcul. XIII.

A.C. 1278.

Nang. Chr.
1276.*Vading.*

1278. n. 10.

ibid. n. II.

§. XIV.

*Discordia inter Christianos
Orientis.*

Belli sacri successus aliquis sperari potuisset, si Christiani minus inter se discrepassent. Sed Principes Europæ contra se mutuo armati erant, & Franci trans-

Sæcul. XIII. transmarini haud consentiebant amplius.
A. C. 1278. Boamundus VI Antiochiæ Princeps ac
Sauut. p. 216 Tripolis Comes 11 Maji an. 1275 mo-
Lign. d' Ou- riens pro successore suum teneræ ætatis
trém. p. 368. filium Boamundum VII reliquerat sub
 cura matris ac Episcopi Dertofani: hæc
 autem erat Sybilla Haitonis Armenorum
 Regis filia. Hugo III Rex Cypri, tan-
 quam cognatus, Tripolim, ubi juvenis
 Princeps residebat, ad capeffendum re-
 gimen profectus, cum Episcopus Tertofanus a matre vocatus ipsum prævenisset, Ptolemaidem se contulit. Princeps vita functus apud se Romanos habuerat, qui terras ejus gubernabant, multosque offenderant Nobiles. Quocirca post ejus mortem magno tumultu Tripoli facto e Romanis illis tres necati sunt. Episcopo Tripolitano, qui pariter Romanus erat, eos tuente, Dertofanus Episcopus Administrator Nobilium partes suscipiebat. Hæc dissensio inter Episcopos plurimum dein malorum radix fuit præsertim diffidii Principem inter ac Templarios. Qui Gibeleti Dominum inter ac Episcopum Tripolitanum pactionem conflarunt: unde factum, ut Episcopus Dertofanus hunc Dominum Principi exosum redderet.

Sauut. p. 228 Interea Bondocdarus Ægypti Sultanus,
Abulfar. Christianorum hostis terrificentissimus,
p. 359. ut Tartaros quendam locum suum
 ad

ad Euphratem situm oppugnare compe-
 rit, in eos movens sexies mille hominum
 multitudinem invasit: sed profligatis co-
 piis suis ex accepto vulnere decessit 15
 Aprilis an. 1277, Epochæ Arabicæ 676
 postquam septendecim annos regnave-
 rat. Duos reliquit filios, quorum alter
 alteri successit: sed utriusque regimen
 biennio tantum duravit: & an. 678. 1279
 electus est Sultanus Saifeddin Kelaun
 cognomento Elalfus, qui undecim annis
 rerum summæ præfuit. Hoc intervallo
 Christianis bella se offerebat occasio, si ea
 uti scivissent.

Sed malevolentia inter eos tanta e-
 rat, ut Antiochiæ Princeps Episcopum
 Tripolitanum e templo ipsius expelleret,
 ejus bona occuparet, eidem subditos ma-
 le haberet, domum, quam Templarii E-
 quites Tripoli possidebant, & quo ille cum
 domesticis suis se receperat, erectis con-
 tra machinis per copias tum Christianas
 tum Saracenas obsideret, ejecto dein E-
 piscopo diriperet, & Saracenis ibi reli-
 ctis custodiendam traderet. Episcopus
 Tripolitanus Principem & facti socios a-
 nathemate, urbem interdicto affecit.
 Hæc singula rei capita nos docet quæ-
 dam Papæ Nicolai ad hunc Principem e-
 pistola 1 Junii an. 1279 scripta, in qua
 has ei violentias vehementer exprobrans
 minitatur, se contra ipsum trium Ordini-
 num

Sæcul. XIII.
 A. C. 1278.

Procop.
 suppl. p. 10.
 Bibl. Orient.
 p. 206.

Rayn. 1279.
 n. 44.

Sæcul. XIII. num. militarium Equites, nimirum Tem-
A.C. 1278. plarios, Teutonicosque, ac Hospitalarios
 concitaturum esse.

§. XV.

*Rudolphus Ecclesiæ Romanæ jura
 confirmat.*

Papa Nicolaus jam inde ab initio sui pontificatus magnam gerebat curam firmandi, amplificandique temporalia Ecclesiæ Romanæ per Italiam jura tam apud Rudolphum Romanorum Imperatorem, quam apud Carolum Siciliæ Regem. Ad Rudolphum quod attinet, omnes Imperatorum donationes ratas habuit secundum tractationem hujus rei per Gregorium X in Lugdunensi concilio inchoatam: & hoc sine Conrado Tubingano Fratrum Minorum Ministro per Germaniam Superiorem Provinciali amplam dedit potestatem confirmandi omnia, quæ cum Gregorio acta erant, & consentiendi, ut Ecclesia Romana adiret possessionem bonorum omnium illis donationibus contentorum. Procuracionem 19 Jan. an. 1278 Conrado detulit. Qui proinde Romam profectus, ibi 4. Maji coram Papa & duodecim Cardinalibus muneri suo fecit satis.

Rayn. n. 45.

n. 47. 48. &c.